

Ministeriets Vegne om, hvorvidt vi var vilige i det hele til en saadan Deling, og denne Samtale førte til, at jeg sagde: Saa maa den altsaa deles paa den Maade, at der stilles Forslag om en Dagsorden, hvorved man afskærer den almindelige Forhandling om Baner og andre Spørgsmaal og indskrænker sig til en politisk Debat i Debattens første Dage. Og da dette altsaa var tiltraadt af Ministeriet og mit Parti, sagde jeg: Grundlaget for en saadan Dagsorden maa nødvendigvis være den Tale, hvormed Ministeriet aabner Samlingen. Følgelig er det nødvendigt, at Medkontrahenten kender den Tale, naar han skal stemme for en Dagsorden, som slutter sig til denne Tale. Dette var Begrundelsen for, at Talen blev forelagt Medlemmer af det radikale Venstres Ledelse, og der var hos ham den Dag, i hvert Fald saa vidt jeg kunde spore, ingen Tvivl om, at dette var Grunden, thi vi drøftede den Dag, at der altsaa i Tilslutning til den Tales Afholdelse ved Finanslovdebattens Indledning skulde foreslaas en Dagsorden, som udtalte Villighed til at føre en Politik paa det i Aabningstalen givne Grundlag, og det ærede Medlem Hr. Zahle formulerede under Samtalen, ikke skriftligt, men mundtligt, hvorledes han kunde tænke sig, en saadan Dagsorden skulde være. Dermed endte vor Samtale; jeg refererede næste Dag i mit Partis Møde Samtalens Forløb og hvilken Villighed der var i saa Henseende, og jeg har altsaa gaaet i den Tro, at der var sket en faktisk Godkendelse af de Principper, som var udtrykt i den Trontale, hvormed forrige Rigsdagssamling aabnedes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Jeg tror, det er uden Sidestykke i parlamentarisk Praksis, at et Regeringsmedlem indlader sig, saaledes som dette Medlem har gjort det før, paa at skildre, hvad der er foregaaet i en privat Samtale, en privat Samtale, som han har foranlediget og paa en bestemt Maade foranlediget. Denne Samtale var ikke en Samtale med det radikale Venstre. Det var en Samtale, der indlededes paa den Maade, at den højtærede Statsminister i Telefonen sagde til det ærede Medlem Hr. Zahle, om han ikke maatte komme til ham, eller om de kunde komme sammen et andet Sted, fordi det ærede Medlem Hr. Zahle som tidligere Statsminister havde et Kendskab til Affattelse af Trontaler, som Statsminister Stauning ikke

havde (Munterhed). Ja, saadan er det foregaaet, nøjagtig saaledes er det foregaaet. Den højtærede Statsminister har ikke bedt om nogen andens Nærværelse, men det ærede Medlem Hr. Zahle spurgte, om det ikke var fornuftigt, at jeg kom til Stede ved denne Samtale, og det havde Statsministeren ikke noget imod, og vi mødtes saa i Hr. Zahles Hjem (*Christmas Møller*: Det ærede Medlem Hr. Zahle har kun haft med een Trontale at gøre!). Ja, ja, men det er jo ligegyldigt, jeg skildrer, hvad Statsminister Stauning har sagt. I denne Samtale var der ikke Tale om andet end en Oplæsning af Trontalen, hvorved vi kun standsede ved en eneste Ting. Jeg kunde ønske, at den højtærede Statsminister paa en eller anden Maade, i et Udvalg f. Eks., vilde forelægge de Udtalelser, som fandtes om Færøerne og Grønland, saa vilde alle kunne forstaa, hvorfor vi, saa snart vi hørte dem, sagde: Den højtærede Statsminister maa rette disse Udtalelser, for de er uheldige, og de vil blive misforstaaet. Disse Udtalelser har derefter den højtærede Statsminister rettet, og ingen andre end han selv har rettet dem.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Paritetspolitikken har der ikke og kunde der ikke foreligge nogen Godkendelse fra det radikale Venstre. Og den højtærede Statsminister maatte vide, at der ikke kunde foreligge nogen saadan Godkendelse, thi vi har i Tiden forinden Rigsdagssamlingen, jeg personligt ogsaa, sagt til ham, at det radikale Venstre kunde ikke tage Stilling til Spørgsmaalet om Pari eller Ikke-Pari, før vi mødtes ved Rigsdagssamlingens Begyndelse i Valutaudvalget, hvor dette Spørgsmaal skulde afgøres. Dette vidste den højtærede Statsminister udtrykkelig, og han havde i øvrigt selv paataget sig en Forpligtelse til at afgøre dette Spørgsmaal i Valutaudvalget og intet andet Sted. Han vidste altsaa, at vi ikke kunde tage Standpunkt, før vort Parti kom sammen, idet det var bekendt, at der var forskellige Strømninger indenfor Partiet. Jeg har ogsaa i Tiden forinden mere end een Gang gjort den højtærede Statsminister opmærksom paa, at der var en stigende Stemning for, at vi maatte komme til en Stabilisering paa et lavere Standpunkt, men hverken det ærede Medlem Hr. Zahle eller jeg kunde paa Partiets Vegne tage Standpunkt til en Sag før efter Rigsdagssamlingens Aabning. Da Rigsdagen var traadt sammen, tog Partiet sit Standpunkt, og saa førte vi det frem. Og da saa Finanslovdebatten fandt